

Sygn. akt I C 103/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Czajka

Protokolant: Kamila Kurowska

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2019 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko A. L. i K. L.

o zapłatę 380.049,15 zł

I. zasądza od pozwanych K. L. i A. L. solidarnie na rzecz strony powodowej Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 380.049,15 zł (trzysta osiemdziesiąt tysięcy czterdzieści dziewięć złotych piętnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty z zastrzeżeniem na rzecz pozwanych prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczoną odpowiedzialność do prawa własności nieruchomości położonej w N., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu X Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadzi księgę wieczystą nr (...), na której ustanowiona została na rzecz strony powodowej hipoteka umowna zwykła do kwoty 380.049,15 zł (trzysta osiemdziesiąt tysięcy czterdzieści dziewięć złotych piętnaście groszy) oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 266.034,41 zł (dwieście sześćdziesiąt sześć tysięcy trzydzieści cztery złote czterdzieści jeden groszy),

II. zasądza od pozwanych K. L. i A. L. solidarnie na rzecz strony powodowej Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. kwotę 30.069,45 zł (trzydzieści tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. przyznaje ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Nowym Sączu na rzecz pełnomocnika pozwanych z urzędu adw. P. M. kwotę 8.856 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) w tym 23% podatku VAT to jest kwotę 1.656 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu.

Sygn. akt IC 103/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 grudnia 2019 roku

W pozwie wniesionym przez P. F.

(...) we W.; ul. , skierowanym przeciwko A. L. i K. L. strona powodowa domagała się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym , w którym pozwani zostaliby zobowiązani do zapłaty na jej rzecz kwoty 380.049,15 zł, jako wierzytelności , zabezpieczonej hipoteką- wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie, od

dnia wniesienia pozwu z zastrzeżeniem na rzecz pozwanych prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczoną odpowiedzialność do prawa własności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, Wydział Zamiejscowy z siedzibą w M. Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgą wieczystą nr(...), na której ustanowiona została hipoteka umowna zwykła do kwoty 380.049,15 zł oraz hipoteka kaucyjna do kwoty 266.034,41 zł, a nadto kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że przedmiot roszczenia stanowi wymagalna wierzytelność, przysługującą stronie powodowej od pozwanych na podstawie cesji wierzytelności banku pierwotnym wierzycielem był (...) Bank S.A. na podstawie umowy o kredyt gotówkowy, dla którego Zgodnie z treścią w/w umowy kredytu hipotecznego zabezpieczenie spłaty zobowiązania stanowi hipoteka zwykła i kaucyjna na nieruchomości położonej w miejscowości M., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, Zamiejscowy X Wydział Ksiąg Wieczystych, prowadzi księgę wieczystą (...). Aktualnie właścicielami nieruchomości są pozwani. {pозew k. 1-7}.

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 14 grudnia 2018 roku sygn. akt I Nc 219/18 (k.841) nakazano pozwanym zgodnie z żądaniem pozwu, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła stronie powodowej solidarnie kwotę 380.049,15 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2018 roku z prawem powoływania się na ograniczenia odpowiedzialności wyżej wskazane oraz kwotę 15.551 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. { nakaz k. 84} .

Pozwani od nakazu tego wnieśli sprzeciwy (k. 90-92 i 126-128), w którym podnieśli zarzut braku następstwa prawnego pomiędzy wierzycielem pierwotnym a powodową; kwestionowali istnienie, ważność i skuteczność umowy przelewu wierzytelności pomiędzy wierzycielem pierwotnym a wierzycielem wtórnym; oraz przedawnienia co do całości roszczenia oraz zarzut że art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece jest niekonstytucyjny.

Strona powodowa w odpowiedzi na sprzeciwy (k.151-154) wniosła jak w nakazie zapłaty oraz wskazała, że w sprzeciwie nie wskazano konkretnych twierdzeń, którym pozwani zaprzeczają, nie podają, dlaczego kwestionują następstwo prawne strony powodowej, tymczasem do akt dołączono umowę cesji oraz wyciąg, pozwalający na identyfikację zobowiązania oraz odpis z K W, a którego wynika wpis hipotek na rzecz obecnego wierzyciela. Zgodnie zaś z brzmieniem przepisu art. 65 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece wierzyciel może dochodzić zaspokojenia swojej zabezpieczonej hipoteką wierzytelności z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością. Z istnieniem hipoteki związana jest odpowiedzialność rzeczowa właściciela. Wierzyciel może uzyskać zaspokojenie od dłużnika rzeczowego, do wysokości hipoteki, pomimo, że żaden stosunek obligacyjny pomiędzy nimi nie istnieje. Strona powodowa dochodzi niniejszym powództwem zaś od pozwanych jedynie części pozostałego do spłaty kapitału kredytu w kwocie 380 049,15 zł, a więc do wysokości hipotek., umownej zwykłej wpisanej w księdze wieczystej nieruchomości pozwanych. Strona powodowa wnosi o zasądzenie wskazanej kwoty z jednoczesnym zastrzeżeniem ograniczenia odpowiedzialności pozwanych do obciążonej hipotecznie nieruchomości. Strona powodowa opiera więc swoje roszczenie na odpowiedzialności rzeczowej pozwanych, iż aktualni wierzyciele hipoteczni, którzy uzyskali wpis hipoteki w przeszłości, nie mogą zostać pozbawieni ochrony przysługujących im wierzytelności przed skutkami przedawnienia. Wierzyciele, uzyskując zabezpieczenie przez wpis hipoteki oraz podejmując dalsze działania związane realizacją swoich praw, mieli na uwadze brzmienie przepisu art. 77 ustawy o księgach wieczystych, tece, Mieli zatem na uwadze wynikającą z przepisu ochronę wierzytelności hipotecznej przed terminu przedawnienia. Pozbawienie ich tej ochrony byłoby więc w sposób oczywiste sprzeczny z wartościami wynikającymi z Konstytucji RP.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego z dokumentów, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.09.2009 roku M. L. (synowa stron) zawarła z (...) Bank S.A.- w K. umowę kredytu hipotecznego nr (...), na podstawie której strona powodowa zobowiązała się do udzielenia jej kredytu w kwocie 380.049,15 zł, Spłata kredytu: miała nastąpić w 360 miesięcznych ratach równych kapitałowo- odsetkowych. Oprocentowanie kredytu jest zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 8,50 % w skali roku. Na dzień sporządzenia niniejszej umowy odsetki karne kredytu wynosiły 17,00%, całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia Umowy Kredytu wynosił 696 696,20. Zabezpieczeniem spłat kredytu była Hipoteka zwykła na rzecz Banku w wysokości kwoty kredytu oraz

hipoteka kaucyjna do wysokości 70% kredytu na nieruchomości w M. przy ulicy (...), objętej KW nr (...) prawo do nieruchomości: własność przysługuje wyłącznie A. K. małżonkom L. na zasadach wspólności ustawowej. Zastrzeżono, iż Bank może wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku, gdy Kredytobiorca zalega w całości lub części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty listem poleconym nie spłaci zaległości terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania lub w przypadku skierowania egzekucji do nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia hipotecznego.

Zarówno kredytobiorcy, jak i pozwani – jako dłużnicy hipoteczni poddali się egzekucji do kwoty 646.083,56 zł, wyrazili zgodę na przeniesienie przez Bank, wraz z wierzytelnością z tytułu Kredytu, Hipoteki na towarzystwo funduszy inwestycyjnych prowadzących fundusz sekurytyzacyjny albo na fundusz sekurytyzacyjny, działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach sekurytyzacyjnych, kredytobiorcy także do podawania zmiany adresu.

Dowód: - umowa kredytu z 24 września 2009 roku. (k.15 -26, oświadczenia dłużników k. 27 -30, odpis pełny banku z KRS k. 47 v do 55 ;)

Pismami z dnia 18 października 2010 roku wezwano pozwanych oraz dłużniczkę osobistą do zapłaty całości zadłużenia, wskazując, że wypowiedzenie może być cofnięte, jeśli zostaną spłacone zaległe należności tj. kapitał – 1.528,69 zł odsetki – 11.968,92 zł, odsetki karne 51,91 zł oraz koszty banku - łącznie 14.167,52 zł zostaną spłacone w okresie wypowiedzenia. Należności nie zostały uregulowane, wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 28 stycznia 2011 roku, któremu nadano klauzulę wykonalności dnia 09 lutego 2011 roku także w stosunku do pozwanych.

Dowód: wezwania k. 21 -32, tytuł egzekucyjny k. 38, klauzula k. 39, zwrotka k. 60,

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 31.03.2014 roku (...) Bank SA w W. sprzedała obecnemu wierzycielowi portfel wierzytelności, w tym objęte niniejszym pozwem.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 40-47, odpis pełny KRS k. 47 v – 55, opłata za umowę k. 56, fragment wydruku z bazy danych, dotyczący spornego kredytu, wezwania do zapłaty zadłużenia k. 59-61

Fakt udzielenia kredytu, zaprzestanie spłaty, wysokość należności nie były między stronami sporne. Dłużniczka osobista zaprzestała spłaty należności za ledwie po ok. roku od zawarciu umowy. Z kredytu spłacone zostały inne kredyty w kilku bankach. Pozwani znali okoliczności zawarcia umowy kredytowej i było to formą pomocy dla syna i synowej, jednak sytuacja firm pozwanego oraz synowej na tyle się pogorszyła, iż spłat nie dokonywano. Pozwani wyjechali do Anglii w sierpniu 2010 roku, nie informując banku o zmianie adresu i nie upoważniając nikogo do odbioru korespondencji. W domu w M. przy ul. (...) nikt nie mieszkał przez 8 lat, obecnie mieszkają w nim pozwani, ale nie były opłacane media obecnie pozwani w nim zamieszkują.

Dowód: zeznania pozwanego k.1856 v nagranie od 00:17;11; zeznanie pozwanej k. 186 ; nagranie od 00:31:26

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci powołanych wyżej dokumentów. W ocenie Sądu dokumenty te w pełni zasługiwały na to aby zostały ocenione jako wiarygodne, ponieważ były przekonujące, spójne, a także wzajemnie się uzupełniały. Ich prawdziwość była wprawdzie co do cesji wierzytelności kwestionowana przez pozwanych, ale nie wskazano żadnych konkretnych zarzutów do tych dokumentów. Dokumenty te pozwoliły na pełniejszą weryfikację twierdzeń stron odnośnie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności i dlatego też Sąd w całości się na nich oparł dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego.

Sąd ustalił również stan faktyczny w zakresie przyczyn nieplacenia kredytu oraz braku kontaktu pozwanych z wierzycielami. Ich zeznania są zakwalifikował jako wiarygodne w zakresie przyczyn nieobecności w miejscu zamieszkania oraz zaprzestania wpłat.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie strony powodowej należy uznać za zasadne .

Wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy kredytu zawartej przez synową stron niniejszego postępowania-pozwanych jako dłużnicy rzeczowi z tytułu ustanowionej na ich nieruchomości hipoteki . Pozwani od początku wiedzieli o kredycie , o jego wysokości oraz o osobie dłużnika , sami ustanowili hipotekę na swojej nieruchomości dla zabezpieczenia tego kredytu , znali zatem jego wysokość , a także wyrazili zgodę na zbycie wierzytelności na rzecz Funduszu S. . .

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczoną w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, Dz.U. z 2016 r., poz. 1988 t.j. ze zm.).

Dłużniczka osobista , której kredyt został udzielony zobowiązana była do jego zwrotu. W związku z tym, że kredytobiorczyni nie zastosowała się do postanowień umownych, umowa została zasadnie wypowiedziana przez stronę powodową po upływie terminów do spłaty dwóch rat oraz nie wpłacenia zaległości w okresie 30 dniowego terminu . Z zeznań pozwanego wynika , że fakt zaprzestania spłaty i kłopoty finansowe synowej także były im znane, w celu uzyskania możliwości spłaty długów wyjechali do Anglii , co jednak nie doprowadziło do zapłaty .

W ocenie Sądu zasadność dochodzonej przez bank należności została w sposób należyty wykazana przedłożoną umową, pismem ją wypowiadającym, wezwaniami do zapłaty . Fakt istnienia zadłużenia , opisanego w wezwaniu i dalszymi pismami nie został skutecznie za kwestionowany , zatem wobec braku dowodu przeciwnego należy uznać iż co do zasady zadłużenie w wysokości , objętej sporem istniało . Zauważyć należy, iż zadłużenie pozwanych obejmuje kwotę kapitału do wysokości ustanowionej hipoteki , która została wpisana do księgi wieczystej na rzecz strony powodowej , zgodnie z treścią art. 79 ust.1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Zważyć w tym miejscu trzeba, że przewidziany w art. 6 kc rozkład ciężaru dowodu ma charakter ruchomy w toku postępowania, a to w tym znaczeniu, że jeśli osoba, która chce wykazać fakt, z którego wywodzi określone skutki prawne przedstawi konkretny dowód, to obowiązkiem strony przeciwnej jest przedstawienie dowodów temu przeciwnych. Pozwani tymczasem ograniczyli się do lakonicznych twierdzeń , kwestionujących fakt przeniesienia wierzytelności, mimo, iż na takie działanie banku wyrazili zgodę jako dłużnicy rzeczowi oraz , że to na skutek ich własnych działań nie kontaktowali się z bankiem oraz nie wskazali adresu , pod którym można byłoby im doręczać wezwania .

Raz jeszcze natomiast trzeba podkreślić, że w świetle przedłożonych przez stronę powodową dowodów roszczenie co do dochodzonej kwoty należy uznać za wykazane. To samo dotyczy jego wymagalności. Już w samej umowie wskazano, że w dniu następnym po upływie ostatniego dnia terminu ustalonego jako termin postawienia przez bank środków do dyspozycji powoduje , że całe zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu stało się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym (§ 8 pkt. 5).

Za zasadne ocenił Sąd także żądanie, w zakresie w jakim dotyczyło zaległych odsetek za opóźnienie.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki są dochodzone od daty wniesienia pozwu , ponieważ odpowiedzialność dłużników rzeczowych nie obejmuje odsetek umownych z kredytu , zgodnie z treścią art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie

narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej przepisami tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenia uboczne.

Zgodnie z art. 79 powołanej ustawy w razie przelewu wierzytelności hipotecznej na nabywcę przechodzi także hipoteka, chyba że ustawa stanowi inaczej. Do przelewu wierzytelności hipotecznej niezbędny jest wpis w księdze wieczystej. Hipoteka nie może być przeniesiona bez wierzytelności, którą zabezpiecza. Jeżeli zatem strona powodowa została wpisana do ksiąg wieczystych wierzyciel hipoteczny, to musiała skutecznie nabyć wierzytelność, którą hipoteka zabezpieczała, pozwanemu wpisowi tego nie zakwestionowali w stosownym czasie, zatem, zgodnie z art. 3 ust. 1 przedmiotowej ustawy – domniemywa się, że prawo ujawnione w księdze wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym., a przeciwnej sytuacji pozwani nie wykazali. Treści księgi wieczystej wynika, że aktualnym wierzycielem hipotecznym pozwanych jest strona powodowa.

Zgodnie z treścią art. 319 kpc Jeżeli pozwany ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów majątkowych, albo do wysokości ich wartości, sąd może, uwzględnic powództwo zastrzegając pozwanym prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności.

Dlatego orzeczono, jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 kpc. oraz par.2 pkt 7 rozporządzenia Min Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych ze zmianami DZ. Z 2018 roku poz. 265); zobowiązując pozwaną do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 19.003 zł stanowiącej równowartość kosztów związanych z uiszczoną opłatą od pozwu 5% od kwoty 380.049,15 zł), kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, oraz kwotą 10.800 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. (pkt. II wyroku);

O kosztach na rzecz pełnomocnika pozwanych z urzędu orzeczono na podstawie par. 8 pkt, 7 rozporządzenie Min. Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej przez adwokata z urzędu Dz. U. z 2019 roku, poz. 18), przyznając pełnomocnikowi kwotę 7200 zł + 23 podatku VAT 1656 zł- razem 8856 zł (pkt. III wyroku).